

denne Udtalelse nogen Berettigelse, kunde det give os Anledning til at rejse det Spørgsmaal, om man ikke skulde skynde sig lidt langsommere med at kaste de store Millionbevillinger ud til Havnene derovre, hvor der ingen Fiskere bor, og hellere anvende Smaabeløb til Hjælp for de Havne, omkring hvilke der dog bor Fiskere, Havne i en Landsdel omgivet af et Hav, hvori der dog nu og da viser sig ikke ringe Mængder af Fisk, selv om Ilandbringelsen af denne Fisk desværre ikke byder Erhvervets Udøvere særlig gunstige Vilkaar.

Jeg vil, med det samme jeg retter disse Henvendelser til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, gerne berøre endnu et bornholmsk Anliggende, der sorterer under ham. Det er Spørgsmaalet om Telefonforbindelse mellem Bornholm og det øvrige Land. Jeg behøver ikke at ofre mange Ord for at overbevise ærede Medlemmer om, hvad det vil sige at være uden en direkte Telefonforbindelse. I alle Egne af det øvrige Land, hvor man daglig har Lejlighed til at benytte Telefonen, forstaaer man, hvilket udmærket Hjælpemiddel det er, naar man skal i Forbindelse med hinanden.

Bornholm har desværre hidtil været noget stifmoderligt stillet i saa Henseende. Der blev for nogle Aar siden iværksat Forsøg fra Telegrafvæsenets Side paa at tilvejebringe en traadløs Telefon, og jeg havde, da jeg var blevet Repræsentant for Bornholm, Lejlighed til her fra denne Plads at udtale Glæde over Iværksættelsen af disse Forsøg og Haab om, at de maatte vise sig at føre til et godt Resultat.

Desværre maa jeg nu sige, at det er gaaet anderledes, end Forventningerne den Gang var indstillet paa. Det har vist sig, at de Forsøg, der blev anstillet, ikke er faldet videre godt ud; den traadløse Forbindelse har ikke virket tilfredsstillende. Men Forholdet er i øvrigt det, som enhver ogsaa meget let vil forstaa, at den traadløse Telefonforbindelse kun egner sig til meget begrænset Brug. Det siger sig selv, at de Folk, der skal anvende Telefon, ikke vil kunne bruge den traadløse Forbindelse, hvor der er Tale om Udveksling af private Meddelelser. Hvem har Lyst til at betro den hele Verden, hvad man maatte have at meddele sine nærmeste om et eller andet? Og noget tilsvarende gør sig gældende paa Forretningens Omraade. Det siger sig selv, at Handelsfolk og ligestillede ikke gerne betror sig til den traadløse, naar Talen er om at afslutte Forretninger eller rette Forespørgsler, der har Interesse paa slige Omraader.

Det er da gaaet saaledes, at man ovre

paa Bornholm efter at have set, hvad Udviklingen paa dette Omraade har ført til, meget stærkt er kommet ind paa at ønske Tilvejebringelse af en Kabelforbindelse. Jeg ved, at der fra interesserede Kredse overfor Telegrafvæsenet er fremsat velmotiverede Henvendelser om dette Spørgsmaal, og selv om vi nu lever i økonomisk vanskelige Tider, kan jeg ikke undlade her at fremdrage dette Spørgsmaal og bede om, at man, saa snart Muligheden maatte vise sig at være til Stede, tilvejebringer en Kabelforbindelse med Bornholm, saaledes at denne Landsdel inden ret længe paa dette vigtige Omraade kan blive ligestillet med det øvrige Land — det har selvsagt meget stor Betydning.

Jeg vil gerne have Lov til med nogle faa Ord at udtrykke overfor den højtærede Minister for offentlige Arbejder endnu et Ønske fra den bornholmske Befolkning. Det er et Ønske fra Købstaden Hasle, gaaende ud paa, at man kunde blive stillet, som dog sikkert de fleste Købstæder i Landet er stillede, nemlig saaledes, at man kunde blive i Stand til at afsende Breve fra denne Købstad Søndag Aften. Nu er Forholdet det, at man fra Postvæsenets Side ikke vurderer denne lille By og dens Omgivelser saa højt, at man mener at kunne opretholde den Forbindelse, der skal til, saaledes at Brevpost kan afsendes fra Hasle ud i Verden Søndag Aften. Man har med Hensyn til Forbindelsen i øvrigt kontraheret med et Automobilselskab, og Forholdet er det, at det Automobil, der besørger Posten fra Hasle til Rønne, kører paa Ruten ogsaa Søndag Aften. Jeg skulde tro, at man ved en Smule Velvillie fra Postvæsenets Side meget let maatte kunne faa truffet et Arrangement, hvorved man kunde komme bort fra den noget mangelfulde Ordning, som den gældende maa siges at være, og i Henhold til hvilken man Søndag Aften kan se Beboere af Hasle By og Omegn, som har Breve at afsende, indfinde sig ved Posthuset og træffe privat Aftale med Chaufføren paa den Bil, som besørger Forbindelsen, om at medtage deres Breve for at anbringe dem i Postkassen paa Postkontoret i Rønne. Det er en noget mangelfuld Ordning, og jeg udtrykker Ønsket om, at den Tid ikke maa være fjern, da man maa faa tilvejebragt en Forbedring paa dette Omraade.

Udover disse lokale Spørgsmaal vil jeg gerne med nogle faa Ord berøre ganske enkelte Anliggender, som dels har været behandlet her under den allerede forløbne Del af Finanslovbehandlingen, dels har været Genstand for Omtale ude i Landet,